



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1248. Usque Ad Annum 1276

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1765

VD18 90118243

§.6. Talmud damnatur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66255](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66255)

proximam : & iidem se libros, calices, ornamenta, cæteraque necessaria se collaturos spondent. Ni faciant, eorum sumptibus illa condere jubentur Equites. Hi quoque promittunt, se dotem Ecclesiis, & sustentationem Parochis daturos, donec accipiant decimas, quas neophyti eis allaturos se pollicentur. Hæc præscriptio facta præsentem Henrico Episcopo Culmensi, quem Legatus consulto vocaverat, & septimo Februarii an. 1249 data est. Henricus erat Ordinis Fratrum Prædicatorum, & monacho, cui Christianus nomen erat, primo Episcopo Culmensi successerat. Anno 1251 Cathedralis Ecclesiæ suæ Canonicos religiosa lege solutos in Regulares convertit. Vitæ cursum confecit 1 Julii an. 1254.

Sæcul. XIII.
A.C. 1248.

Chr. Pruss.
dissert. p. 222

§. VI.

Talmud damnatur.

In Gallia Cardinalis Legatus Odo Rodolphinus, antequam cum Rege Terram sanctam peteret, rem dudum inceptam finiit, nempe damnationem Talmudis. Sub annum 1236 Judæus quidam Rupellensis testibus Judæis ipsis rerum Hebraicarum scientissimus, Christianam amplexus fidem Nicolai nomen a sacro fonte tulerat. Is ad Gregorium IX. duodecimo sedentem anno scilicet 1238

Echard.
sum. S. Th.
vind. p. 583.

p. 592.

profe-

Sæcul. XIII.
A. C. 1248.

profectus ei significavit, Judæos præter divinam legem a Moyse scriptam habere aliam, quam nominarent Thalmudem, nempe doctrinam a Deo ipso, ut ii quidem perhiberent, viva voce Moyfi traditam, & in sua memoria conservatam, donec eorundem Doctores aliqui eam, ne in oblivionem veniret, litteris mandassent, illamque volumen sacro Codice multo grandius efficere. Hunc autem librum tot errores & blasphemias continere, ut pudorem referenti, ac lectori horrorem incuterent; esseque causam præcipuam, quæ Judæos in obstinatione sua detineret.

Quo comperto Papa 9 Junii an. 1239 ad Archiepiscopos Galliæ litteras dedit, in quibus sic loquitur: Præcipimus, ut ex autoritate nostra in sua quisque provincia primo futuri jejunii verni sabbato mane, cum Judæi suas in Synagogas convenerint, omnes eis libros suos adimi, & apud Fratres Prædicatores Minoresve fideliter asservari curetis, Magistratus civilis præsidium, si opus sit, implorantes. Præterea cunctos Clericos & profanos homines, qui libros habebunt Hebraicos, vobis eos tradere jubebitis, proposita, si non pareant, anathematis poena. Eadem Epistola Angliæ, Castellæ, ac Legionis Archiepiscopis missa est. Papa itidem Franciæ, Angliæ, Arragoniæ, Castellæ,

stellæ, Legionis, Navarræ, ac Lusitanie Sæcul. XIII.
 Regibus scripsit, & singulariter Episcopo A. C. 1248.
 Parisiensi, cui injunxit, ut omnes has E-
 pistolas, quas Judæus Nicolaus Rupellen-
 sis ipsi traditurus esset, ad loca inscripta
 mitteret. Mandavit simul Moderatori
 Fratrum Minorum Parisiensium, ut Ju-
 dæos sibi tradere libros ipsorum cogeret,
 eosque, qui errores continerent, igni ab-
 sumendos daret.

Una cum his epistolis Papa triginta
 quinque puncta e Talmude excerpta mi-
 fit, quæ præter multos errores alios in
 libris Hebraicis ostensa sunt præsentibus
 Gualterio Archiepiscopo Senonensi, Epis-
 copis Parisiensi & Silvanestano, Gode-
 frido Blevelio Ord. Præd. Sacelli Pontifi-
 cii Præfecto, tunc Professore Parisiensi &
 aliis quibusdam Theologiæ Doctoribus,
 ipsisque Judæorum Magistris, qui has pro-
 positiones suis inesse libris fatebantur.
 Inter alias agnoscebant istas. Suis in
 scholis pluris æstimari studium Talmudis
 quam sacri Codicis, nec Doctorem voca-
 tum iri eum, qui divinas litteras mandas-
 set memoriæ, si Talmudem nesciret. Do-
 ctiores posse sibi merito videri solutos le-
 ge, qua septimi mensis die primo inflare
 buccinas & decimo quinto portare pal-
 mas juberentur, quoties in hos dies sab-
 batum incideret, ne id violarent, tubas
 palmasque per plateas ferendo. Deum
Hist. Eccles. Tom. XXI. B singu-
 p. 584.
 p. 596.
 p. 587.
Levit. 23.
v. 24. 40.
 p. 588.

Sæcul. XIII.
A.C. 1248.

singulis noctibus ter sibi male precari, eo quod deseruerit templum suum, & Judæos in servitutem redegerit. Nullum Judæum ultra menses duodecim inferorum ignes aliamve pœnam in orbe altero senturum. Improborum omnium corpora & animas in pulverem versum iri; nec aliam illos pœnam passuros, exceptis iis, qui confurrexissent in Deum, ac Dii esse voluissent: horum cruciatus æternos fore. Deum quotidie scholam habere informando pueros, & cum Leviathan joculari.

p. 589.

His Judæorum libris diligenter examinatis constabat, illos per hos a sensu sacri Codicis non spirituali solum verum etiam litterario averti ad figmenta & fabulas. Et secundum sententiam Theologiæ ac Juris Canonici Doctorum omnium cuncti Judæorum libri, qui tunc poterant tota e Francia colligi, & viginti plaustra oneraverant, biduo concremati fuere.

p. 583.

to. II. conc.
ep. 15. p. 625.
Rayn. 1244.
n. 41.

Cum Innocentius IV. solium Apostolicum conscendisset, 11 Maji an. 1244 sancto Ludovico hac de re scripsit, laudans fervorem ab eo jam demonstratum, & adhortans, ut porro discuti, condemnari, & comburi totum per Regnum suum curaret Judæorum libros, qui errores ac blasphemias continerent. Dein Cardinali Odoni suo in Gallia Legato, qui &

& ipse tanquam Ecclesiæ Parisiensis Can-
cellarius sententiam damnationis tulerat,
injunxit, ut Talmudem cæterosque Ju-
dæorum libros deferri ad se juberet, sedu-
lo examinatos in punctis Christianæ re-
ligioni haud contrariis toleraret, ac Ju-
dæorum Doctoribus redderet. At Car-
dinalis veritus, ne Papa eorum artibus
ac mendaciis se decipi pateretur, litteras
ad illum dedit, in quibus omnia, quæ hac
in causa sub Gregorio IX. facta erant, ex-
ponit, additque: Magnæ offensionis, fan-
ctæque Sedi perpetuo dedecori foret, si
ea jubente tolerarentur, immo Judæorum
Magistris restituerentur libri aliis in apo-
graphis præsentem Universitate, Clero, ac
populo Parisiensi tam juste tamque solen-
niter combusti. Hæc indulgentia esse
quædam approbatio videretur. Nam ut
S. Hieronymus ait, nulla doctrina tam
falsa est, ut nihil veri contineat: & ta-
men hæreticorum libri ex autoritate
conciliorum condemnati sunt, quamvis
boni aliquid complecterentur. Petii a
Judæorum Doctoribus, ut Talmudem cæ-
terosque libros suos omnes mihi osten-
derent: sed tantum quinque maligna vo-
lumina mihi attulere, quæ vestro jussu
solicite discutienda curavi.

Denique Legatus 15 Maji an. 1248
coram Doctoribus consulto accersitis sen-
tentiam tulit decretoriam his conceptam

B 2 verbis:

Sæcul. XIII.
A.C. 1248.

Echard.
p. 592.

p. 596.

p. 597.

Sæcul. XIII
A. C. 1248

verbis: Postquam Galliæ Judæi jubente Papa certos libros Talmudis nomine comprehensos nobis exhibuerant, hos tam ipsi perscrutati sumus, quam a viris doctis probisque excuti curavimus, & innumeros errores, blasphemias, ac res abominandas illis inesse vidimus. Igitur eosdem haud tolerandos nec Judæis reddendos esse statuimus, sed juridico ritu condemnamus. Libros reliquos vel nobis a Judæorum Doctoribus quamquam sæpius admonitis minime monstratos, vel non disquisitos in loco ac tempore cognoscemus amplius, & quod æquum erit, pronunciabimus. Tum nominatim scripti sunt ii, quorum sententias Legatus ad ferendum hoc judicium rogarat, & qui sigilla sua apposuerunt; scilicet Guilielmus Episcopus Parisiensis, Ascelinus Abbas ad S. Victoris, Radulphus ejus antecessor, & quadraginta alii tum Regulares tum Religiosis legibus soluti Theologiæ aut Canonici Juris Doctores, vel sacrorum Senatuum officiis præfecti.

p. 574.

Ad Talmudis examen adhibiti sunt Catholici duo interpretes Hebraicæ linguæ peritissimi, qui locos excerpandos latine reddebant, nunc verbis, nunc sensui adhærentes. E modo, quo voces hebraicas litteris latinis exprimunt, apparet, Judæorum prononciationem diversam fuisse ab hodierna. Invenio etiam in Mattheo

p. 618.

thæo

thæo Paride Doctorem quendam nomine Sæcul XIII.
A.C. 1248.
Robertum Aruntinensem Hebraici ser-
monis scientissimum, e quo libros plures
in latinum fideliter converterat, anno
1246 mortuum. Hinc constat, hoc stu-
dium inter Christianos haud prorsus ne-
glectum fuisse.

§. VII.

*S. Ludovicus Terram sanctam
petit.*

Dies Veneris post Pentecosten duode-
cima Junii erat, qua S. Ludovicus
an. 1248 ad Terram sanctam abiit. Illa Chr.
die comitantibus se fratribus suis Rober- S. Dion. to. 2
Spicil. p. 815
Du Cange
dissert. 15. 68
18. sur
Joinv.
Gesta Du-
chesne p. 346.
to Artesiæ, & Carolo Andegaviæ Comi-
tibus Dionysiopolim profectus, ibi e ma-
nu Legati Odonis Castro-Rodulphini
flammeum Abbatiae vexillum, crumenam
Zonariam, & baculum longiorem pere-
grinantis signa accepit; tum S. Benedi-
cti familiam in senaculo valere iussit. Pa-
risios reversum plura in supplicationem
instructo ordine procedentium agmina
usque ad Abbatiam S. Antonii comita-
bantur: unde in viam se dedit cum Le-
gato, duobus fratribus suis, & magno E-
piscoporum Procerumque numero. Al-
phonfus Pictavii Comes, tertius Regis
frater crucem & ipse quidem induerat;
sed hoc anno etiamnum in Francia cum